

Landsbygds- och
infrastrukturdepartementet
li.remissvar@regeringskansliet.se

Yttrande över Begäran om yttrande Anmälningssplikt för skogsbruksåtgärder i urskog och gammal skog samt krav för A-landsstatus i förnybartdirektivet samt Skogsstyrelsens rapport - slutredovisning

Er beteckning LI2025/01288

Sammanfattning

Syftet med förslaget är att skapa ett regelverk, övervaknings- och kontrollsystem som förhindrar att skogar med höga naturvärden avverkas och att Sverige därmed kan anses vara ett A-land i förnybarhetsdirektivet.

Länsstyrelsen bedömer att det angreppssätt som föreslås kommer att leda till att skogar med höga naturvärden kan avverkas även framgent. Föreslagna definitioner av urskog och gammal skog täcker bara in en mindre del av de skogar som avses i Europeiska kommissionens riktlinjer för definition, kartläggning, övervakning och strikt skydd av urskog och naturskog i EU, SWD (2023)62.

Definitionen av urskog i förslaget medger att avverkning av urskog kan ske om den ersätts med naturligt förnygrad skog. Att urskog har en leveranstid på många hundra år och att tidigare förhållanden och artinnehåll inte kan återskapas tas därmed ingen hänsyn till. Definitionen för gammal skog medger på samma sätt att artrika naturskogar som inte når upp till exakta gränsvärden för exempelvis beståndsålder eller död ved kan avverkas med bibehållen A-landstatus. Länsstyrelsen anser att förslagets definitioner för urskog

och gammal skog inte i tillräcklig grad följer intentionerna i förordningen. Om lagstiftningen ska förändras borde man tillse att den även ligger i linje med och fångar upp övriga internationella och nationella mål och åtaganden.

Länsstyrelsen anser att samrådsplikt eller tillståndsplikt är nödvändigt för skogsbruksåtgärder i skogar med höga naturvärden för att undvika att återstående ur- och naturskogar avverkas, men att definitionen för skogarna måste vara bredare. Den definition av naturskogar som presenterades av miljörådsberedningen i det inledande skedet ([kapitel 20.1](#)) är mer ändamålsenlig om Sverige ska lyckas leva upp till EU:s riktlinjer och direktiv.

PM:et konstaterar att det redan idag råder samrådskrav enligt 12:6 miljöbalken för skogsbruksåtgärder i skog som har mycket höga naturvärden och som har mycket stor betydelse för flora och fauna. Länsstyrelsen bedömer att alla urskogar och äldre naturskogar faller in i den beskrivningen. Länsstyrelsen anser därför att det borde räcka att förbättra tillämpningen och efterlevnaden av befintlig lagstiftning. Skogsstyrelsens allmänna råd bör anpassas så att det blir tydligt att dessa skogar omfattas av samrådsplikten. Praxis bör också ändras så att Skogsstyrelsen i högre grad förbjuder olämpliga avverkningar inom ramen för samrådet. För en smidig ersättningsprocess och för att minska behovet för markägare att stämma staten på ersättning är det dock viktigt att även budgeten för markersättningar anpassas till den höjda ambitionsnivån.

För det fjällnära området anser Länsstyrelsen att man bör överväga att i stället för att komplettera med samrådsplikt för gallringar och röjningar som berör urskog och gammal skog, utöka den befintliga tillståndsplikten till att omfatta alla skogsbruksåtgärder. Det skulle förenkla hanteringen och göra regelverket tydligare, men framför allt skulle det innebära ett bättre skydd för fjällnära skogar med hög biologisk mångfald. På det viset kan planerade åtgärder granskas i naturskogar som inte ryms inom kriterierna för urskog och gammal skog.

I förslaget läggs ett mycket stort ansvar på markägarna att identifiera skogar med höga naturvärden. Samtidigt föreslås inga ökade anslag till tillsynsmyndigheten för att säkerställa efterlevnaden.

Fortsatt kartläggning av skogar med höga naturvärden från myndigheternas sida, utökade resurser för formellt skydd samt ökade resurser till Skogsstyrelsen för provning och tillsyn är enligt

Länsstyrelsen de mest effektiva åtgärderna för att förhindra att skogar med höga naturvärden avverkas. Det ligger också i linje med Kommissionens riktlinjer för definition, kartläggning, övervakning och strikt skydd av urskog och naturskog i EU, SWD (2023)62, att kända ur- och naturskogar bör ges ett formellt skydd.

4 Definitioner av urskog och gammal skog och förändrad samrådsplikt föreslås

4.1 Det tydliggörs att samrådsplikten enligt 12 kap. 6 § miljöbalken omfattar skogsbruksåtgärder i urskog och gammal skog

Länsstyrelsen anser att urskogar och gamla naturskogar är en sådan bristvara idag att de alltid har stor betydelse för flora och fauna och därmed omfattas av befintlig samrådsplikt. Samtliga kvarvarande av dessa skogar är enligt Länsstyrelsens bedömning värdefulla för rödlistade arter. Länsstyrelsen anser därför att det borde räcka att förbättra tillämpningen och efterlevnaden av befintlig lagstiftning. För önskad effekt kan i stället Skogsstyrelsens allmänna råd anpassas så att det blir tydligt att dessa skogar omfattas av samrådsplikten.

Enligt förslaget ska markägaren ansvara för att identifiera om en planerad skogsbruksåtgärd berör gammal skog eller urskog enligt de fastställda kriterierna. Länsstyrelsen tror att det kommer att bli svårt för den enskilde att avgöra om en skog uppfyller de olika tröskelvärdena. Gamla skogar och urskogar som inte redan är kända riskerar därför ändå att slutavverkas eller gallras. Vi ställer oss också frågande till hur efterlevnaden av samrådsplikten ska följas upp.

Om en äldre naturskog i norra Sverige exempelvis har 18 kubikmeter död ved per hektar i stället för 20 kubikmeter som är föreslaget tröskelvärde, blir det fritt fram att avverka utan samrådsplikt. Detta gäller även om skogen är skyddsvärd med stor biologisk mångfald. En storm som orsakar fler vindfällen skulle däremot göra att skogen plötsligt skulle kunna klassas som gammal skog. De strikta tröskelvärdena motverkar därmed syftet med lagändringen.

Länsstyrelsen ställer sig frågande till hur detta går ihop med exempelvis icke-försämringskravet i naturrestaureringsförordningen. Många gamla skogar som faller

utanför de tröskelvärden som föreslås i PM:et skulle enligt den nuvarande svenska definitionen kunna klassas som västlig taiga.

För det fjällnära området föreslås att tillståndsplikten för slutavverkning ska kompletteras med samrådsplikt när det gäller urskog och gammal skog för att inom samrådet fånga upp samtliga skogsbruksåtgärder för dessa typer. Länsstyrelsen anser att man i stället borde utöka befintlig tillståndsplikt till att omfatta alla skogsbruksåtgärder. Det skulle förenkla hanteringen och göra regelverket tydligare, men framför allt skulle det innebära ett bättre skydd för fjällnära skogar med hög biologisk mångfald. På det viset skulle planerade åtgärder kunna granskas även om skogen inte ryms inom kriterierna för urskog och gammal skog.

4.2 Definition och kriterier för att identifiera urskog

Enligt förslaget ska termen urskog i förordningen om anmälan för samråd avse samma sak som i avskogningsförordningen.

Definitionen för urskog i avskogningsförordningen är en naturligt föryngrad skog med inhemska trädarter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig aktivitet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning. I PM:et föreslås att Skogsstyrelsen ska förtydliga kriterierna för vad som är urskog i ett allmänt råd.

Bestämmelserna i föreliggande PM syftar bland annat till att motverka att urskog blir föremål för skogsförstörelse enligt avskogningsförordningen.

Enligt avskogningsförordningen anses inte en avverkning av en urskog vara skogsförstörelse om skogen efter avverkning fortsatt är en naturligt föryngrad skog. Enligt avskogningsförordningen, Artikel 2, är en naturligt föryngrad skog:

- a) Skog för vilken det inte går att urskilja om den är planterad eller naturligt föryngrad.
- b) Skog med en blandning av naturligt föryngrade inhemska trädarter och planterade eller sådda träd, och där de naturligt föryngrade träden förväntas utgöra huvuddelen av virkesförrådet vid mognad.
- c) Skottskog från träd som ursprungligen anlagts genom naturlig föryngring.
- d) Naturligt föryngrade träd av introducerade arter.

Att en skog definieras som urskog hindrar därför inte att den avverkas enligt förordningen. En stor del av de skogar som föryngras efter avverkning i Sverige skulle enligt avskogningsförordningen kunna klassas som naturliga föryngringar, exempelvis en skog föryngrad med fröträdsställning och även många planteringar. Det står exempelvis ingenting i avskogningsförordningen om att en naturligt föryngrad skog inte får markberedas. Att urskog har en leveranstid på många hundra år och att tidigare förhållanden och artinnehåll inte kan återskapas tas alltså ingen hänsyn till.

4.3 Definition och kriterier för att identifiera gammal skog

Definitionen av gammal skog som föreslås fokuserar på hög ålder, tecken på skogsbruk, volym död ved och areal. För några parametrar föreslås strikta tröskelvärden. Alla dessa parametrar är viktiga för att bedöma naturvärde, men att tillämpa exakta tröskelvärden är inte lämpligt då historik och naturgivna förutsättningar som klimat och produktivitet påverkar förhållandena. För att avgöra naturvärdet i en skog är det nödvändigt med fältbesök där en helhetsbedömning görs. Inventering av livsmiljöernas kvalitet och förekomst av naturvårdsarter är en avgörande del.

De kriterier som föreslås för att definiera gammal skog är för högt ställda och högre än i Skogsstyrelsens förslag vad gäller död ved och arealer. Även Skogsstyrelsen förslag har högt ställda krav, speciellt vad gäller ålder.

Länsstyrelsen anser att skogarnas naturvärden bör vara i fokus vid bedömning av vad som är gammal skog och urskog. Exakt ålder på träd eller bestånd, exakt volym död ved eller exakt areal avgör inte ett skogsområdes betydelse för den biologisk mångfalden och landskapets långsiktiga ekologiska funktionalitet.

Den definition av naturskog som presenterades av miljørådsberedningen i det inledande skedet ([kapitel 20.1](#)) är mer ändamålsenligt om Sverige ska lyckas leva upp till EU:s riktlinjer och direktiv.

Ålder (bestånd)

Länsstyrelsen anser att beståndsålder är en helt olämplig parameter då åldern inte per automatik avspeglar skogens naturvärden. Detta blir speciellt tydligt i mer orörda skogsekosystem som de fjällnära skogarna. Där skapar den naturliga dynamiken med störningar i

form av exempelvis stormar och bränder en variation som ger hög mångfald av livsmiljöer och därmed arter. Det som skapar förutsättningar för en hög mångfald är framför allt avsaknad av skogsbruk, inte hög beståndsålder. De skogar som har höga naturvärden i det brukade landskapet är de som ännu inte varit föremål för storskaligt skogsbruk. Många av dessa har hög beståndsålder, men inte nödvändigtvis så höga åldrar som föreslås gälla enligt Skogsstyrelsens förslag. Exakt vilka av dessa skogar som har höga naturvärden går inte att avgöra utan fältbesök då även livsmiljöernas kvalitet och förekomst av arter är avgörande.

Död ved

Länsstyrelsen anser att resonemanget kring död ved som förs i PM:et inte är korrekt då ingen hänsyn tas till naturgivna förutsättningar. Förutsatt att ett skogsområde är opåverkat av skogsbruk så är mängden död ved som kan bildas beroende av hur mycket levande ved som finns, det vill säga områdets produktivitet. Att föreslå strikta värden i form av kubikmeter död ved och antal lågor som ska finnas per hektar utan att ta hänsyn till skogens produktivitet blir därför felaktigt.

I detta avsnitt förslås ett striktare tröskelvärde för volym död ved i gammal skog, särskilt i norra Sverige jämfört med Skogsstyrelsens förslag. PM:et föreslår ett tröskelvärde på 20 kubikmeter död ved per hektar i norra Sverige med minst 30 lågor av tall, torrakor av tall, rötbrutna högstubbar av gran eller minst 20 centimeter grova lågor av gran eller lövträd. Skogsstyrelsen beskriver i sin rapport tydligt problematiken med tröskelvärden för död ved (under 2.6.1.) och anger därför inget strikt tröskelvärde.

Länsstyrelsen anser att Skogsstyrelsens syn på hur död ved ska användas som kriterium för vad som ska klassas som gammal skog är mer underbyggt än det förslag som presenteras i PM:et. Länsstyrelsen anser dock att det kompletterande kriteriet som Skogsstyrelsen förslår vad gäller död ved har gränsvärden som är för högt satta för att fungera i lågproduktiva skogar. Det kompletterande kriteriet där är dock inte helt avgörande för att skogen ska kunna klassas som "gammal".

I PM:et förs ett resonemang om varför just 20 kubikmeter skulle vara ett rimligt tröskelvärde. Resonemanget är enligt Länsstyrelsen ytterst ologiskt. I PM:et hänvisas till en studie som visar att det finns i snitt 40–170 kubikmeter död ved i orörda boreala skogar. Den siffran kommer från en studie som är utförd på endast tre platser,

varav en i östra Finland och två i Ryssland. Länsstyrelsen ställer sig frågande till varför denna siffra nyttjas som argument? Det finns siffror från Riksskogstaxeringen vad gäller död ved i Sverige som borde vara mer tillämpbara.

Här är siffror från Riksskogstaxeringen (ur [länsstyrelsernas statistik i pX-webb](#), Miljötilståndet i skogslandskapet enligt SLU Riksskogstaxeringen, Tabell 12.5.1 ännu ej uppdaterad, men publiceras inom kort) som visar 5-årsmedelvärden för volym död ved per hektar år 2021 i olika delar av Sverige, uppdelat på utanför och inom skyddade områden. Siffrorna gäller produktiv skogsmark.

		Volym död ved per ha (m ³ /ha)	
		Utom	Inom
		Alla nedbrytningsklasser	Alla nedbrytningsklasser
2021	N Norrland	7,1	26,3
	S Norrland	11,8	37,5
	Svealand	10,0	29,2
	Götaland	10,0	28,0

När de gäller de nordligaste länen finns en tydlig gradient norrut:

		Volym död ved per ha (m ³ /ha)	
		Utom	Inom
		Alla nedbrytningsklasser	Alla nedbrytningsklasser
2021	BD	6,9	24,7
	AC	7,4	32,2
	Z,Y	12,7	40,7

Här blir det tydligt att Norrbottens län har lägst volym död ved per hektar. I skyddade områden är *medelvärdet* för volym död ved 24,7 kubikmeter per hektar. Om tröskelvärdet 20 kubikmeter död ved per hektar skulle användas som kriterium för gammal skog innebär det att en stor del av den produktiva skogsmarken i länets reservat inte längre blir klassad som "gammal skog", oavsett ålder. Däremot är det möjligt att en viss del av dessa skogar skulle kunna klassas som urskog.

I PM:et anges även att det indirekt, utifrån en artikel av Halme et al (2019), går att dra slutsatser om de ekologiska förutsättningarna i norra Sverige. Norra Sveriges långsammare nedbrytning, längre perioder av död ved i skogslandskapet och fler arter beroende av sådana habitat, skulle enligt PM:et innebära att det krävs mer död ved i norra Sverige för att upprätthålla liknande ekosystemfunktioner som i det varmare klimatet i södra delen av landet.

Länsstyrelsen ifrågasätter hur denna indirekta slutsats har kunnat dras utifrån ovan beskrivna artikel. Studien som beskrivs i artikeln är utförd i ett område i centrala Finland. Den handlar primärt om vikten av att inte klumpa ihop volymmätningar av död ved av olika kvalitet, nedbrytningsgrad och trädslag om syftet är att göra bra bedömningar av skogarnas betydelse för arter som är beroende av död ved. Studien visar att kontinuiteten av död ved är viktig. Detta är något som PM:et borde beaktat.

Resonemanget om att det skulle krävas högre volymer död ved i norra Sverige för att upprätthålla ekosystemfunktionerna motsägs av resultaten i studie som Skogsstyrelsen nyligen publicerat ([Biologisk mångfald i områden med höga naturvärden](#)). Den visar att nyckelbiotoperna med högst antal naturvårdsarter och rödlistade arter är granskogar i Norra Norrland. Antalet av dessa arter ökar med mängden död ved, men det finns inget i studien som visar att det skulle krävas mer död ved per hektar i norra Sverige än i södra för att upprätthålla antalet arter.

Hur stor volym död ved som kan bildas är helt beroende av hur stor volym levande träd som finns. I skogar som är någorlunda opåverkade av skogsbruk har lågproduktiva skogar därför en lägre volym död ved än högproduktiva skogar. Det betyder inte att lågproduktiva skogar har sämre förutsättningar att hysa en stor biologisk mångfald. Kontinuiteten av död ved i olika nedbrytningsstadier är avgörande. Alla är idag överens om att de fjällnära skogarna hyser unika värden, trots att det flesta av dem är improduktiva eller lågproduktiva. Frånvaron av storskaligt skogsbruk i stora sammanhängande opåverkade områden, det vill säga lång kontinuitet med naturlig dynamik, ger de fjällnära skogarna sina höga naturvärden.

Skogsekosystemfunktionerna har alltså upprätthållits bäst i nordligaste Sverige, trots mindre produktiva skogar, lägre volymer död ved och kärvare klimat. Det är viktigare med naturlig dynamik, kontinuitet, konnektivitet och avsaknad av storskaligt skogsbruk än med exakt mängd död ved eller en viss ålder på träden.

Länsstyrelsen anser att om volym död ved ska användas som kriterium för vad som ska klassas som gammal skog (eller urskog) så ska hänsyn tas till de naturgivna förutsättningarna. Fasta tröskelvärden är inte möjliga att använda. Hur produktiv en skog är avgör hur stor volym död ved som kan finnas i en skog som är

opåverkad av skogsbruk och kontinuiteten är minst lika viktig som volymen.

Areal

Enligt Skogsstyrelsen förslag skulle en arealgräns på 0,5 hektar tillämpas för gammal skog. Enligt förslaget i PM:et ska en arealgräns på 3 hektar gälla för tall och trivilallöv för att kunna uppfylla kriterierna för gammal skog. För granskog är motsvarande areal 10 hektar. Förslaget vad gäller arealgränser för gammal skog i PM:et motsvarar alltså det förslag som Skogsstyrelsen gett för urskog.

Länsstyrelsen ifrågasätter varför PM:et frångår Skogsstyrelsens förslag? Motivet som anges, det vill säga att skogarna ska kunna utvecklas till urskog, som i sin tur måste ha de arealer som angetts. Innebär detta att de rester av gammal skog som finns kvar i landskapet, som oftast är väldigt små, bedöms ha för låga värden för att vara av betydelse för skogslandskapets ekologiska funktionalitet? Det rimmar illa med skogsbrukets hänsynsarbete och frivilliga avsättningar. Formellt skydd får också bildas av skogar med mindre areal än förslagna tröskelvärden.

Länsstyrelsen anser att samma storlek bör gälla för alla trädslag för att vara enkel och tillämpbar. Här saknas exempelvis storleksangivelse för barrblandskogar. Storleken bör heller inte vara skriven i sten, utan man bör väga in läge i landskap och form vid bedömningen av områdets naturvärden och långsiktiga funktionalitet.

Länsstyrelsen undrar även hur detta förslag ska tillämpas för skogar som naturligt har små arealer. Det kan gälla skogar på skärgårdsöar, men framför allt skog på myrholmar. Här måste hänsyn tas till hur omgivningarna ser ut vilket gör att det måste ske en bedömning i varje enskilt fall. I PM:et anges att sådan hänsyn tas i Finland, men det förslås inte i det svenska förslaget. Hur motiveras detta? Även kantzoner kring vattendrag och våtmarker som ofta är smala och därför har liten areal faller ofta bort om de föreslagna arealgränserna tillämpas. Risken att dessa ekologiskt viktiga kantzoner avverkas ökar om de inte framhålls som särskilt värdefulla.

Sammanfattningsvis anser Länsstyrelsen att om det ska införas en storleksgräns för samrådsanmälan bör den vara samma för urskog och gammal skog samt för samtliga trädslag för att vara tillämpbar.

5 Hur kan det säkerställas att Sverige bedöms vara ett A-land enligt förnybartdirektivet?

I PM:et menar man att det inte finns ytterligare behov av ändringar i kontroll eller övervakning av skogsbruket för att Sverige ska anses vara ett A-land. Oavsett om förslaget leder till lagändring eller ej delar Länsstyrelsen inte den synen. För god efterlevnad behöver resurser tillföras myndigheterna för utökat formellt skydd samt utökad prövning och tillsyn. Annars befarar Länsstyrelsen att urskogar och skogar med hög biologisk mångfald, som är av stor betydelse för skogslandskapets funktionalitet kommer att avverkas även framgent.

Länsstyrelsen anser att ett alltför stort ansvar läggs på markägaren för att bedöma om skogen omfattas av anmälningsplikt. Myndigheterna har god kunskap om en majoritet av de skyddsvärda skogarna men behöver mer resurser för att kunna komplettera äldre inventeringar och för att jobba proaktivt tillsammans med markägarna. Skogsstyrelsen har också i sin konsekvensutredning framfört att de behöver mer resurser för prövning och tillsyn av skogsbruksåtgärder för att Sverige ska kunna uppnå kraven för att vara ett A-land. Detta har förslaget inte tagit hänsyn till. I dag sker fälttillsyn av avverkningsanmälningar i mycket begränsad omfattning och gallringar sker utan inblandning från myndighetens sida. Praxis bör också ändras så att Skogsstyrelsen i högre grad förbjuder olämpliga avverkningar inom ramen för samråd 12:6.

Hur effektiv efterlevnaden av lagstiftningen blir påverkas sannolikt även av nivån på myndigheternas budget för markersättningar vid formellt skydd. Många markägare känner till att man kan få vänta i några år på ersättning om man väljer att anmäla intresse för formellt skydd. Risken finns därför att man i stället väljer att gå vidare med avverkning av skogar som skulle kunna omfattas av samrådsplikten men som är okända av myndigheterna.

5.1 Urskog och gammal skog

Här görs bedömningen att Sverige kan vara ett A-land enligt förnybartdirektivet om urskog och gammal skog inte avverkas. Som ovan beskrivs är de liggande förslagen inte tillräckliga för att säkerställa detta.

Här hänvisar direktivet till de definitioner som tas fram i det land där skogen finns. Eftersom Sverige föreslås använda avskogningsförordningens definition för urskog och urskog enligt

avskogningsförordningen får avverkas om den ersätts med naturligt föryngrad skog, så finns det ingen garanti för att urskog inte avverkas. Det enda som krävs är en anmälan om samråd enligt 12 kap. 6 § första stycket miljöbalken. Länsstyrelsen undrar därför hur man ska hantera det faktum att avverkning av urskog kan komma att tillåtas?

I avskogningsförordningen lyfter man även fram att bekämpning av avskogning och skogsförstörelse utgör en viktig del av det åtgärdspaket som behövs för att bekämpa förlusten av biologisk mångfald och för att uppfylla unionens åtaganden enligt FN:s konvention om biologisk mångfald, den europeiska gröna given, EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 och unionens tillhörande mål för återställande av natur. Länsstyrelsen anser därför att förslaget borde vara ambitiösare och bredare för att lagstiftningen även ska kunna fånga upp andra mål och förpliktelser som Sverige har gällande skydd av skog med höga naturvärden.

5.2 Skog som har konstaterats ha stor biologisk mångfald

Det är känt att skogar med hög biologisk mångfald avverkas kontinuerligt, vilket bland annat miljömålsuppföljningen visar. Det kan även vara skogar som länsstyrelsen eller Skogsstyrelsen avgränsat som skyddsvärda, eftersom myndigheterna inte har resurser att inleda formellt skydd av alla skyddsvärda skogar som hotas av avverkning. Riktlinjerna för myndigheterna är också att i lägre grad ta egna initiativ till skydd utan att det i högre grad ska utgå från markägarinitiativ. Råvaran används även till skogsbiobränsle även om vi inte kan säga i hur stor omfattning det sker.

I PM:et beskrivs att Skogsstyrelsens nyckelbiotopsinventering har kritiserats för att inte vara tillförlitlig och att man behöver verifiera naturvärdena i samband med provning. Här bör poängteras att myndigheter och andra har framfört att inventeringen är viktig för provning och tillsyn men att den inte är heltäckande och behöver kompletteras. Länsstyrelsen i Norrbotten har genomfört omfattande inventeringar av skyddsvärda områden på framför allt statens och storskogsbrukets marker, men även i viss mån på privata marker. Arbetet tog fart med det stora regeringsuppdraget om statliga skogar med höga naturvärden och urskogsartad skog (SNUS-inventeringen) i början av 2000-talet. På grund av länets enorma areal är Länsstyrelsens inventeringar långt ifrån kompletta och har

främst fokuserats på att inventera större sammanhängande områden, i storleksordningen 50 ha och uppåt. Skogsstyrelsen har inte haft något uppdrag att komplettera sin nyckelbiotopsinventering på privatmark. Det finns därför en hel del skogsområden med stor biologisk mångfald som inte identifierats av myndigheterna.

Länsstyrelsen ifrågasätter därför PM:ets slutsats om att det inte finns något behov av ytterligare kontroll eller övervakning för att Sverige ska anses vara ett A-land enligt förnybarhetsdirektivet. Slutsatsen bygger på att samrådsförfarande kommer att ske för alla planerade skogsbruksåtgärder som berör skogar med höga biologisk mångfald, vilket inte är troligt. Myndigheterna behöver komplettera och kontinuerligt bygga på kunskapen om var skyddsvärda skogar finns.

Länsstyrelsen anser att anmälningsplikt eller tillståndsplikt är nödvändigt för att undvika att återstående ur- och naturskogar avverkas, men att definitionen för skogarna måste vara mer ändamålsenliga, oavsett om de står i lagtext eller i allmänna råd.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av landshövding Lotta Finstorp med naturskyddshandläggare Camilla Carlsson som föredragande. I ärendets beredning har även chefen för naturskyddsenheten Per-Anders Jonsson samt Tina Nilsson på miljöanalysenheten deltagit.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.